

Titel: Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]

Citation: "Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ? [1772]*, s. 105.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_001_p105_bZONE1512538/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mangel paa Understøttelse og Befordring, begraver ei allene mange Talenter, men tvinger visselig mange Genier, til at fornagte sig selv, at udvige fra Dydens Bane og af Træng at blive lastefulde. Naar man spurte saadan en om Aarsagen til deres Afvigelse? kunde de gierne med en Eugen svare: Sire! un Mepris! men saasnart de begaae en Afvigelse da er man altid særdig med Hevnens straffende Haand at støde dem i alle Ulykkers Afgrund! give man var saa særdig med Belønningen, saa blev mangan ei ulykkelig!

Den rommerske Keiser Aurelius havde det Ordsprog: "Lyksaligt er det Rige hvor Philosophi regiere og Kongerne philosophere." At Videnskaberne ere lykkelige hvor Regenten er Philosophers Ven, er en afgjort Sandhed, men at enhver Regent skal være en Marcus Aurelius er ei megen Nødvendighed. En al for Philosophisk Regierings Plan kunde maaskee blive fuld af politiske Feiler. Det er alt nok, naar en Regent har Kierlighed for Videnskaberne, indser deres Nytte, beundrer deres Skienhed og opheier deres Værd. Men foragter Regenten, eller de som forestille Regentens

Per.